

Την «Αινειάδα» του, ο Βιργίλιος δεν μπόρεσε ποτέ να την τελειώσει. Γι' αυτό και ήθελε να την κάψει. Ευτυχώς για τους Ρωμαίους, δεν το έκανε. Στο τεράστιο αυτό έπος που εκτείνεται σε δώδεκα βιβλία, περιγράφονται με γλαφυρότητα οι περιπέτειες των Τρώων από την ώρα που οι Αχαιοί πάτησαν την Τροία.

Φεύγοντας τους εισβολείς, ο Αινείας κουβαλούσε στους ώμους του τον γέρο πατέρα του μέσα από τους φλεγόμενους δρόμους της πόλης. Σ' αυτό το φευγικό ήταν που έχασε την γυναίκα του, Κρέουσα, κόρη του βασιλιά Πριάμου. Του έμεναν οι γιοι του. Κατέφυγε στα δάση του βουνού Ίδα, όπου τον βρήκαν 80.000 Τρώες.

Μπήκαν στα πλοία και ξεκίνησαν για το μεγάλο ταξίδι. Μετά από χίλιες περιπέτειες, οι άνεμοι τους έριξαν στην Αφρική. Βρέθηκαν στην Καρχηδόνα, μια πόλη που είχε κτίσει η Διδώ, όταν έφυγε από την Τύρο (στην ανατολική ακτή της Μεσογείου) όπου ο αδελφός της, Πυγμαλίωνας, είχε σφετεριστεί το βασίλειο. Η Καρχηδόνα κτίστηκε το 888 π.Χ. αλλά ο Βιργίλιος, ποιητική αδεία, τοποθέτησε την ίδρυσή της τριακόσια χρόνια νωρίτερα, στην εποχή του Τρωικού πολέμου.

Σαν άλλη Ναυσικά, η Διδώ περιμάζεψε τον Αινεία και τους Τρώες του. Όπως στο έπος του Ομήρου ο Οδυσσέας διηγήθηκε στον πατέρα της Ναυσικάς τις περιπέτειές του συνθέτοντας την Οδύσσεια, έτσι και ο Αινείας διηγείται στην Διδώ τις περιπέτειές του συνθέτοντας την Αινειάδα. Όμως η Διδώ ερωτεύτηκε παράφορα τον ήρωα αλλά οι θεοί άλλα είχαν αποφασίσει. Του απαγόρευσαν να δεχτεί τον έρωτά της. Ο Αινείας και οι δικοί του ξαναμπήκαν στα πλοία κι ανοίχτηκαν στη Μεσόγειο. Η Διδώ αυτοκτόνησε.

Οι Τρώες έφτασαν στη δυτική ιταλική ακτή, στις όχθες του Τίβερη. Έξι χιλιάδες από αυτούς, με αρχηγό τον Αντήνορα, συνέχισαν το ταξίδι και κατέληξαν στην Αδριατική. Μοιράστηκαν στα δύο κι έκτισαν τις πόλεις Πάντοβα και Βενετία. Ο Αινείας και οι δικοί του έμειναν στην δυτική ακτή. Μαζί τους ήταν και ο Ιούλιος Ασκάνιος, γιος του Αινεία από την Κρέουσα. Από τον ένα γιο του Ασκάνιου υπερηφανεύονταν ότι κατάγονταν ο Ιούλιος Καίσαρας και οι περισσότεροι Ρωμαίοι αυτοκράτορες. Από τον άλλο του γιο λένε ότι κατάγονται οι Βρετανοί.

Η στεριά όπου έπιασαν τα πλοία των Τρώων ήταν το Λάτιο. Βασιλιάς του ήταν ο Λατίνος που είχε κόρη τη Λαβίνια. Ο Αινείας παντρεύτηκε τη Λαβίνια και ίδρυσε στην παραλία την πόλη, Λαβίνιο. Μετά τον θάνατό του, ο γιος του, Ασκάnios, έκτισε την πόλη Άλμπα Λόγγα, στην οποία βασίλευσε. Γενιές αργότερα, ο απόγονός του, Πρόκος, απέκτησε δυο γιους, τον πρωτότοκο Νουμίτωρα και τον δευτερότοκο Αμούλιο. Ο Αμούλιος παραμέρισε τον αδελφό του, σκότωσε όλους τους ανιψιούς του για να μην τους βρει αργότερα μπροστά του, υποχρέωσε την ανιψιά του, Ρέα Συλβία, να γίνει ιέρεια της Εστίας και πήρε αυτός τον θρόνο. Οι ιέρειες της Εστίας έπρεπε να μένουν σε όλη τους τη ζωή παρθένες, οπότε ο Αμούλιος εξασφάλιζε ότι δεν θα υπάρξει απόγονος του αδελφού του, να διεκδικήσει τον θρόνο. Μέγα σφάλμα.

Μια μέρα που η Ρέα Συλβία πήγε στον ποταμό Τίβερη να πάρει νερό, διασταυρώθηκε με τον θεό Άρη που την είδε και την ερωτεύτηκε κεραυνοβόλα. Το αποτέλεσμα ήταν η Ρέα Συλβία να γεννήσει δίδυμα. Ο θεός της την καταδίκασε σε θάνατο καθώς «είχε προσβάλει την θεά». Τα δυο μωρά, τα έβαλε σε ένα καλάθι που το έριξε στον Τίβερη. Αυτό ήταν το δεύτερο μεγάλο σφάλμα του.

Αντί να φτάσει το καλάθι ως τη θάλασσα και να το πάρει το κύμα ή να ανατραπεί οπότε τα δίδυμα θα πνίγονταν, σκάλωσε στη ρίζα μιας συκιάς, στους πρόποδες του λόφου Παλατινού. Μια λύκαινα επισκεπτόταν τα μωρά τακτικά και τα θήλαζε. Κι ένας περαστικός βοσκός, ο Φαυστίνος, άκουσε το κλάμα τους, τα βρήκε, τα συμπάθησε και τα πήρε μαζί του. Τα πήγε στην γυναίκα του, που τα μεγάλωσε σαν να ήταν δικά της. Το ένα το είπε Ρώμο (ή Ρέμο) και το άλλο Ρωμύλο.

Η συνέχεια ανήκει στη μυθολογία των Ρωμαίων.

Ο Αινείας των Κελτών

Το πώς οι Κέλτες αντιλαμβάνονταν τον Τρωικό πόλεμο και τις αιτίες που οδήγησαν σ' αυτόν, είναι μια μεγάλη ιστορία που θέλει τον Δία βασιλιά της Κρήτης, τον Απόλλωνα και τον Ποσειδώνα αρχιτέκτονες από την Κρήτη που έκτισαν τα τείχη της Τροίας και τον Αινεία να είναι γιος του Αγχίση και της βασιλοπούλας Αφροδίτης, επίσης από την Κρήτη. Με ιδιότυπη υπόθεση, η «ιστορία» φτάνει ως την άλωση της Τροίας και το φευγικό του Αινεία στην Ιταλία, με «88.000 Τρώες» να τον ακολουθούν. Γιος του Αινεία ήταν ο Σύλβιος Ασκάνιος που απέκτησε από την Έδρα τον Βρούτο. Στα 15 του, ο Βρούτος σκότωσε κατά λάθος τον πατέρα του. Ο Αινείας του εξήγησε ότι έπρεπε να φύγει από την χώρα.

Με τρεις χιλιάδες άτομα να τον συνοδεύουν, ο Βρούτος απέπλευσε. Μετά από μύριες ώρες περιπέτειες κι αφού πέρασαν κάμποσα χρόνια, ο Βρούτος έφτασε σ' ένα νησί που το έλεγαν Αλβιόνα, από το όνομα ενός γίγαντα που παλιά το κατείχε. Ο τόπος άλλαξε ονομασία. Έγινε Brut-tan(ia): Από το Brut (Βρούτος) και το tan (χώρα). Χώρα του Βρούτου. Μπριτάνια με τον καιρό, Βρετανία για τους Έλληνες. Στα τρία χρόνια στο νησί, ο Βρούτος έκτισε την Νέα Τροία. Γύρω στον 3

π.Χ. αιώνα, ο άρχοντας Λουδ ξανάκτισε τα τείχη της πόλης που πήρε το όνομά του:

Caer

Llundin

(Κάστρο του Λουδ). Με τα χρόνια, επικράτησε η κελτική, σύνθετη από το

llyn

(λίμνη) και το

dun

(λόφος), ονομασία «Λονδίνο»,

Londinium

ή

Londinum

για τους Ρωμαίους που έμελλε να βρουν εκεί ακμάζουσα πόλη.

(τελευταία επεξεργασία, 10 Ιανουαρίου 2021)